

P6_TA(2008)0028

Samarbejde mellem medlemsstaternes særlige indsatsenheder *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 31. januar 2008 om Republikken Østrigs initiativ med henblik på vedtagelse af Rådets afgørelse om forbedring af samarbejdet mellem EU-medlemsstaternes særlige indsatsenheder i krisesituationer (15437/2006 - C6-0058/2007 - 2007/0803(CNS))

(Høringsprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Republikken Østrigs initiativ (15437/2006),
 - der henviser til EU-traktatens artikel 30, artikel 32 og artikel 34, stk. 2, litra c),
 - der henviser til EU-traktatens artikel 39, stk. 1, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0058/2007),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 93 og 51,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A6-0507/2007),
1. godkender Republikken Østrigs initiativ som ændret;
 2. opfordrer Rådet til at ændre initiativets ordlyd i overensstemmelse hermed;
 3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Republikken Østrigs initiativ i væsentlig grad;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til Republikken Østrigs regering.

Ændring 1
Betragtning 4

(4) Ingen medlemsstat kan med rette hævde, at den råder over alle de midler og ressourcer og den ekspertise, der er nødvendig for effektivt at kunne imødegå alle mulige former for omfattende krisesituationer, som kræver en særlig indsats. Det er derfor af afgørende betydning, at hver medlemsstat kan anmode om bistand fra en anden medlemsstat.

(4) Ingen medlemsstat kan med rette hævde, at den råder over alle de midler og ressourcer og den ekspertise, der er nødvendig for effektivt at kunne imødegå alle mulige former for *specifikke eller* omfattende krisesituationer, som kræver en særlig indsats. Det er derfor af afgørende betydning, at hver medlemsstat kan anmode om bistand fra en anden medlemsstat.

Ændring 2
Betragtning 5

(5) I denne afgørelse fastsættes nogle grundlæggende regler om ansvar, herunder strafferetligt ansvar, med henblik på at fastlægge de retlige rammer i tilfælde af, at de berørte medlemsstater bliver enige om at anmode om og yde bistand. Med disse retlige rammer og erklæringen om kompetente myndigheder vil medlemsstaterne kunne reagere hurtigt og spare tid, hvis der opstår en krisesituation –

(5) Rådets afgørelse 2007/.../RIA om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet ("Prüm-aftalen"), og især dennes artikel 18 omhandler forskellige former for politibistand mellem medlemsstaterne i forbindelse med forsamlinger af store menneskemængder og lignende store arrangementer, katastrofer og alvorlige ulykker. Nærværende afgørelse omfatter ikke forsamlinger af store menneskemængder, naturkatastrofer eller alvorlige ulykker som omhandlet i artikel 18 i Prüm-aftalen, men supplerer bestemmelserne i Prüm-aftalen om politibistand mellem medlemsstaterne ved hjælp af særlige indsatsenheder i andre situationer, dvs. i menneskeskabte eller af terrorister forårsagede krisesituationer, der udgør en alvorlig direkte fysisk trussel mod personer, ejendom, infrastruktur eller institutioner, navnlig gidseltagning, kapring og lignende hændelser. Med henblik herpå bør hver medlemsstat oplyse, hvilke kompetente nationale

*myndigheder de andre berørte
medlemsstater kan anmode om bistand
eller indsættelse af en særlig enhed.*

Ændring 3
Betragtning 5 a (ny)

(5a) Eksistensen af denne retlige ramme og af en fortegnelse over de kompetente myndigheder vil give medlemsstaterne mulighed for at handle hurtigt og spare tid i tilfælde af en krisesituation. For at øge medlemsstaternes mulighed for at forhindre og reagere på sådanne krisesituationer eller terroraktioner er det desuden af afgørende betydning, at de særlige indsatsenheder mødes regelmæssigt og organiserer fælles øvelser for at kunne drage nytte af hinandens erfaringer -

Ændring 4
Artikel 1

I denne afgørelse fastlægges almindelige regler og betingelser, som skal gøre det muligt for en medlemsstats særlige indsatsenheder at yde bistand og/eller operere på en anden medlemsstats område, hvis denne medlemsstat (i det følgende benævnt "den anmodende medlemsstat") anmoder herom med henblik på at imødegå en krisesituation.

I denne afgørelse fastlægges almindelige regler og betingelser, som skal gøre det muligt for en medlemsstats (*herefter benævnt "den adspurgte medlemsstat"*) særlige indsatsenheder at yde bistand og/eller operere på en anden medlemsstats område, hvis denne medlemsstat (i det følgende benævnt "den anmodende medlemsstat") anmoder herom med henblik på at imødegå en krisesituation. ***De praktiske detaljer og gennemførelsesforanstaltninger til denne beslutning fastsættes i fællesskab af den anmodende medlemsstat og den adspurgte medlemsstat.***

Ændring 6
Artikel 2, nr. 2

2) "krisesituation": enhver menneskeskabt situation i en medlemsstat, der udgør en alvorlig direkte fysisk trussel mod personer

2) "krisesituation": enhver menneskeskabt situation i en medlemsstat, der ***giver anledning til med rimelighed at formode,***

eller institutioner i denne medlemsstat, navnlig *gidseltagning, kapring og lignende hændelser*.

at der er begået, er ved at blive begået eller vil blive begået en kriminel handling, der udgør en alvorlig direkte fysisk trussel mod personer, ejendom, infrastrukturer eller institutioner i denne medlemsstat, navnlig de situationer, der henvises til i artikel 1, stk. 1, i Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme¹.

¹ EFT L 164 af 22.6.2002, s. 3.

Ændring 7

Artikel 2, nr. 2 a (nyt)

2a) "kompetent myndighed": den nationale myndighed, der henholdsvis anmoder om eller giver tilladelse til indsættelse af særlige indsatsenheder.

Ændring 8

Artikel 3, stk. 1

1. En medlemsstat kan anmode om bistand fra en særlig indsatsenhed i en anden medlemsstat med henblik på at imødegå en krisesituation. *En* medlemsstat kan acceptere eller afvise en sådan anmodning eller foreslå en anden form for bistand.

1. Med en anmodning fra de kompetente myndigheder, hvori arten af den ønskede bistand og den operative nødvendighed heraf angives, kan en medlemsstat anmode om bistand fra en særlig indsatsenhed i en anden medlemsstat med henblik på at imødegå en krisesituation. Den kompetente myndighed i den adspurgte medlemsstat kan acceptere eller afvise en sådan anmodning eller foreslå en anden form for bistand.

Ændring 9

Artikel 4

Generelle regler for ansvar

1. Når en medlemsstats embedsmænd opererer på en anden medlemsstats område *i overensstemmelse med denne afgørelse, er sidstnævnte medlemsstat ansvarlig for de skader, de måtte forvolde under deres operationer.*

Civilt og strafferetligt ansvar

1. Når en medlemsstats embedsmænd opererer på en anden medlemsstats område *og/eller der anvendes udstyr omhandlet i denne afgørelse, finder bestemmelserne om civilt og strafferetligt ansvar, jf. artikel 21 og 22 i Prüm-aftalen, anvendelse.*

2. Uanset stk. 1 og når skaden skyldes aktioner, der er i modstrid med de retningslinjer, som den anmodende medlemsstat har givet, eller ligger uden for rammerne for de pågældende embedsmænds beføjelser i henhold til deres nationale lovgivning, finder følgende bestemmelser anvendelse:

a) Den medlemsstat, på hvis område skaden forvoldes, erstatter disse skader på samme måde som skader forvoldt af dens egne embedsmænd.

b) Den medlemsstat, hvis embedsmænd forvolder skade på personer på en anden medlemsstats område, godtgør fuldt ud alle de beløb, som sidstnævnte medlemsstat har udbetalt i skadeserstatning til skadelidte eller disses retssuccessorer.

c) Bortset fra det i litra b) nævnte tilfælde giver den enkelte medlemsstat i det tilfælde, der er nævnt i dette stykke, afkald på at kræve skadeserstatninger godtgjort af en anden medlemsstat, dog med forbehold af eventuelle rettigheder over for tredjemand.

Ændring 10
Artikel 5

Artikel 5

udgår

Strafferetligt ansvar

Under de i artikel 3 omhandlede operationer sidestilles embedsmænd, der opererer på en anden medlemsstats område, med embedsmænd fra denne medlemsstat for så vidt angår eventuelle strafbare handlinger, der begås mod eller af dem.

Ændring 11
Artikel 6

Medlemsstaterne sørger for, at deres relevante myndigheder afholder møder og

De deltagende medlemsstater sørger for, at deres særlige indsatsenheder afholder

tilrettelægger fælles *uddannelse* og øvelser, *når det er nødvendigt*, med henblik på at udveksle erfaringer og ekspertise samt generelle, praktiske og tekniske oplysninger om at yde bistand i krisesituationer.

møder og *regelmæssigt* tilrettelægger fælles *uddannelseskurser* og øvelser med henblik på at udveksle erfaringer og ekspertise samt generelle, praktiske og tekniske oplysninger om at yde bistand i krisesituationer. *Sådanne møder, uddannelseskurser og øvelser kan henføres under visse af Unionens finansieringsprogrammer med henblik på at opnå støtte fra Den Europæiske Unions almindelige budget. I denne forbindelse skal den medlemsstat, som har formandskabet for Den Europæiske Union, bestræbe sig på at sikre, at sådanne møder, uddannelseskurser og øvelser gennemføres.*

Ændring 12

Artikel 7

Hver medlemsstat afholder *sine egne omkostninger*, medmindre andet aftales mellem de berørte medlemsstater.

Den anmodende medlemsstat afholder *de omkostninger i forbindelse med operationen, som den adspurgte medlemsstats særlige indsatsenheder giver anledning til i forbindelse med anvendelsen af artikel 3, herunder udgifter til transport og logi*, medmindre andet aftales mellem de berørte medlemsstater.

Ændring 13

Artikel 8, stk. 4 a (nyt)

4a. Intet i nærværende afgørelse skal kunne fortolkes som en tilladelse til at anvende disse regler om samarbejde mellem medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder på forbindelser med tredjelandes relevante myndigheder for at omgå de eksisterende regler, der er gældende for internationalt politisamarbejde, i henhold til nationale retsordener.